

Ostale deskriptivne i istraživačke metode

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Fakultet sporta i fizičkog vaspitanja

„Bolje je znati neke od odgovora nego sva pitanja“ - James Thurber

U 15-tom poglavlju, različite forme izveštaja metode deskriptivnog istraživanja su bile prodiskutovane. U ovom poglavlju, mi oslovljavamo nekoliko drugih tehnika deskriptivnog istraživanja. Jedna od ovih tehnika je razvojno istraživanje. Preko poprečnih i uzdužnih studija, istraživači istražuju uzajamno dejstvo razvoja i zrelosti, i o učenju promenljivih performansi. U slučaju studija, u kome istraživač dobiva veliku količinu informacija od jednog ili više učesnika, je široko primenljivo u nekoliko polja. Analiza posla je tehnika koja se koristi za opisivanje radnih uslova, zahteva, i potrebnih priprema za određeni posao. Kroz pronicljivo istraživanje, jedan dobija kvantitativne i kvalitativne podatke ljudi i situacija takom posmatranja njihovog ponašanja. Neke istraživačke studije upotrebljavaju nenametljive metode u kojima učesnik ne zna da on ili ona ja posmatrana. Korelationalna studija odlučuje i analizira vezu između promena i proizvedenih pretpostavki.

Razvojna istraživanja

Razvojno istraživanje je studija o promenama u ponašanju preko godina. Premda većina razvojnog istraživanja je fokusirano na maloletnost, detinjstvo i punoletstvo, istraživanja na starije građane i skoro na ceo život ljudi je sve više uobičajeno.

Longitudinalni i transverzalni dizajni

Razvojna istraživanja se fokusiraju na prekostarosna poređenja. Na primer istraživači mogu da poredi koliko daleko deca mogu da skaču sa 6, 8 i posle 10 godina ili mogu da poredi odrasle koji imaju 45, 55 i 65 godina na njihovom znanju dejstva gojaznosti na životno iščekivanje. Ova dva zajedno spadaju u razvojna istraživanja. Glavna razlika između ova dva osnovna pristupa u razvojnom istraživanju je bilo da istraživači posmatraju iste učesnike preko vremena (longitudinalni dizajn), ili oni biraju različite učesnike za svako starosno doba (poprečni dizajn).

Longitudinalne studije su moćne zato što promene u ponašanju kroz period od interesa su viđeni u istim ljudima. Sa druge strane, uzdužni dizajni zahtevaju mnogo vremena. Uzdužne studije o dečjem skoku u godinama 6, 8 i 10 očigledno zahtevaju 5 godina da se završe. To verovatno nije pametan izbor dizajna za glavnu tezu.

Longitudinalni dizajni imaju dodatni problem pored vremena koji im je potreban da se završe. Prvo, preko nekoliko godina studija, neka od dece bi se odselila kada im promene posao, ili školu kada su školski okruzi teži. U uzdužnim studijama starijih građana, neki možda i umru tokom studija. Problem je nepoznat kada uzorak svojski ostane isti kada su učesnici izgubljeni. Na primer, kada se deca izgube, od uzorka zato što im roditelji promene posao, da li je uzorak posle sačinjen od dece nižih socioekonomskih nivoa zato što im se roditelji više sele? Dalje, gojaznost je vezana za dug život, da li su stariji ljudi više naklonjeni manjoj gojaznosti i otuda imaju povećano znanje zato što više gojazni individualci sa manje znanja su umrli? Odatle znanje o gojaznosti se ne mora promeniti od 45-65 godine; pre će se uzorak promeniti.